

blev jag när, för att Ni min gläd om Ni ville skriva mig "lyftin" eller "änna hära" - "lika man"

breff. Ni önskar höra min åsikt om hvilken stilig Ni bör vika in på nu, när Ni kommer Er stå vid en viktilig skiljoväg, på den ena vägen står det ordet: Finland, och på den andra: Sverige.

Ja, käre vän, min åsikt kan ju inte, och bör ju heller inte vara bestämd. De gör Er, men säga den vill jag gärna, och det är efter moget öfvervägande som jag nu går an uttala densamme; men först vill jag ge Er en liten skizs öfver de egendomliga sammanträffanden som gjort att jag kommit till denna öfvertygelse om rättis vägen för Er.

Förgår, under en stund af meditation, önskade jag innerligt att något eller någon måtte sändas i min väg, som jag kunde blifva till hjälp och stöd; ifrigt och varmt bad jag där om, - och

Abraham
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

igår morgon fick jag ert brev! —
Det kan ju inte förundra er, om jag
anser detta vara svar på min varma
fråga? — Men, hör en vidare; jag
tog ert brev med mig ut i skogen,
för att i stillhet och ro få tänka öfver
den viktiga frågan i detta sammanhang, läste
och läste det om igen, men ständigt
kom samma tanke åter, nämligen:
"för den samma teosofien som kann och
vill ge sig helt till att verka för
teosofien, finnes ingen tanke på
det land eller den fädernetorps
som sin honom födas, hela jorden,
ja, hela universum är hans fädernes-
land, och alla varelser äro hans
landsmän, hans bröder". —
Och likafullt fanns det en stämning
som hörsade inom mig: han skall
stamma i Finland och verka i det för-
dolda, han skall hjälpa sina finska

+

språk citerades **P** för att riktigt neder-
 slå de onda andan som fått makt med
 mig, till sist hotade hon mig, att hon
 hvarje dag skulle komma till denna
 plats — en härlig utsiktsplats öfver snö-
 fjällen, som blifvit mitt älsklingsställe
 och läsa bibeln för mig, på det jag
 måtte misse min välfärd, på det
 hon måtte kunna rädda mig från
 evig fördömmelse etc. etc. Då jag
 helt sakta vågade framkasta, att det
 nog inte torde löna sig så särdeles
 mycket, svarade hon: "Det finnes i
 Tyskland en fröken Wrede, som arbetar
 bland de värsta brötslingar, och
 hon svarade en gång en sädan, som
 uttryckte sig som Ni nu gör, att alltid
 fanns det någon skymel där Guds
 ord kunde tränga in." — Jag visste
 knappast om jag skulle skratta eller gråta
 åt hennes naive afarsynthet och intalens.

Menningen att den sköna
Larkens smeklar tyvärr
håller dem utsträckt och
dåst med det så väl
Menningen att den sköna
Larkens smeklar tyvärr
håller dem utsträckt och
dåst med det så väl

stij hoars vägrisare har ordet Sverige
på sin tufla. - Tro mig, vän och bröder,
Ni är för vek ännu att kunna kämpa
och lida; kom hit till oss, edra bröder
och systrar i Sverige, som lärt att hålla
så innerligt af Eden, väe ut här i
styrka och mogetad, och när Ni så
en gång får Mästarens kallelse att
gå ut bland edra firska bröder, som
kans lärjunge, då, men först då,
skall Ni upptaga den kamp, som
Ni dock en gång måste kämpa i.
Detta är mitt varma, systerliga råd,
och jag ber Er vara fullkomligt öfver-
tygad om, att ej en skymt af tanken
på det goda detta kan medföra för
oss edra svenska vänner, dikterat
detsamma. Jag tror inte att "åra
och glans" kommer någon arbetsade
teasaf till del, men väl förde varm
närskap och systerligt sand broderligt

Tagg har ingen af de minna med hämpe! Min man följde mig till men hette hem till Lundström igen efter en par dagar i Säter

deltagande blifva Eder beskrifd hos oss, och min fullkomliga tro är den, att Ni helt säkert kan verka mycket mera för det älskade Förländ utom än inom detsamma.

Men, skulle Ni bestämma Er för att nu stanna och börja den ojämn kampen, så var öfvertygad om, att mina innerliga, varma önskingar ständigt skola följa Er, nedkallande alla goda makters hjälp.

Att Ni frågar mig efter Herman Grönberg styrker mig i min tro att han ligger sjuk sedan längre tid, därnere på Åland. Jag har förgäflens väntat brev från honom, och han lofvade dock att skriva med första. Min svigerka Linda, har skrivit till honom och skänkt sin fotografi, men har icke hållit på något depnatstecken från honom. Ni vet väl att hans adress är: Godby Åland, arkitekt Sonck's villa.

Jag har ingen af de mina med h nrygare, min man f ljde mig
hit, men h rte h r till sundvost i en efter ett par dagar, det ar

Menningen är den stora höghjälles luften häruppe skall skänka oss
Starkas ynkliga fysiska hälsa den styrka och det blod det är väl

skripas till mig hit till vätern, och tala lite om huru Vi tänker
ställa det huru det går med Er bok o. m. d. Till den 8 eller 10 Augusti

blir jag har, så gör Ni mig glad om Ni vill kalla mig "Cyrt" eller ännu bättre - lilla mor-
till mig, så gör Ni mig glad om Ni vill kalla mig "Cyrt" eller ännu bättre - lilla mor-

Ni minnes nog au þan þu gæirna þessu áu þu varst minn áldasta son,
hvilkt þu þu ok gæst þessu verra! — Þu áu gæta maktes vara onni Eder!

Tänk ibland med

D vånliga Tankar på
Er

“Lilla Mot”

Ni. Minn...